

NOVADNIEKS

PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

● Sestdiena, 1996. gada 16. novembris

● Nr. 85 (6706)

**Šo dienu svinīgo nekad mums neaizmirst —
Jo brīva Latvija caur tautas sapņiem tika,
Lai mūžos slava skan tev —
Latvju Republika!**

P.Rozītis

Cienījamie rajona iedzīvotāji! Sveicam visus, kuriem ir dārga sava Latvija, sava Latgale un sava māja, Latvijas Republikas gadadienā.

Pateicība un laba vēlējumi visiem, kas ar savu dzīvi dara prieku līdzilvēkiem, kopj Latvijas zemi, godprātīgi audzina bērnus un tiek pāri grūtībām šajā tik nežēlīgajā un nesakārtotajā laikā.

Lai zvaigznes labvēlīgas visām jūsu gaitām!

Preiļu rajona padome

«Mans pagasts, mana pilsēta šodien» jeb kā rajona padomes telpas kļuva par šauru

Kamēr Rīgā augsti vīri spriež par to, ka rajonu padomes nemaz nav vajadzīgas, ka var gluži labi iztikt bez tautas vēlētiem rajonu dzīves lēmējiem, pēdējie strādā. Viņu pilnvaru laiks beigsies nākamā gada martā. Un tagad, kad visi lielie rudens darbi apdarīti, kad Latvija sagaida 18. novembri, savas proklamēšanas dienu, pienākusi istā reize visām pašvaldībām sanākt kopā un parādīt — ar ko tad esam lepmi un bagāti.

Šāds bija mērķis izstādei, kurai dots nosaukums «Mans pagasts, mana pilsēta šodien» un kura tika atklāta rajona padomes telpās 14. novembrī. Rajona padomes priekšsēdētājs Ilmārs Meluškāns pēc izstādes atklāšanas atzina, ka sākumā gan esot bijušas nelielas šaubas par to, vai izstāde izdosies. Taču visas šaubas zudušas jau krietnu brīdi pirms atklāšanas, kad pašvaldības sākušas izrādīt dzīvu interesi par iespējām parādīt savu produkciju un ražojumus. Ar patiesu prieku nākoties atzīt, ka beidzot rajona padomes telpas esot kļuvušas par šauru.

Patiesām, rajona padomes zāle, pirmā un otrā stāva gaitēji tik tikko spēja ietilpināt visu rajona pagastu un abu pilsētu sagatavotās plašās ekspozīcijas. Apmeklētājiem bija jāapstājas pie katra stenda, lai pētītu, skatītos un brīnītos. Laikam jau līdz šim ne reizi nav bijusi tik lieliska iespēja vienkopus redzēt, ko rajona ļaudis spēj radīt šajos smagajos ekonomiskajos apstākļos.

Lūk, daži piemēri. Riebiņu pagasta ekspozīcijā bija skatāmi gan skolas audzēkņu rokdarbiņi, gan pagasta sievu greznie darinājumi. Bet agrofirmā «Turība» rādīja dažādus labumus un gardumus no konditorijas ceļa, dzimavām, gaļas pārstrādes ceļa, maizes ceptuves, konfekšu ceļa, kartupeļu pārstrādes un piena pārstrādes ce-

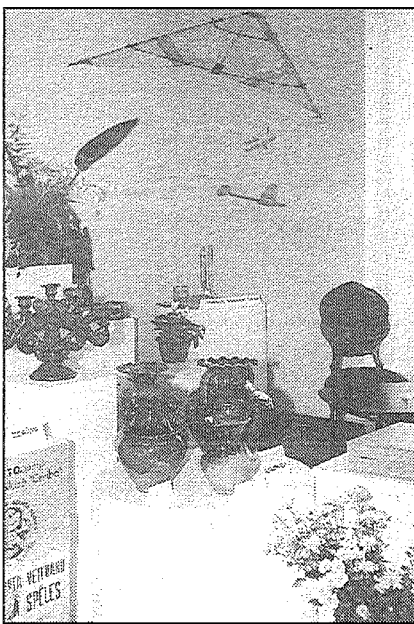

● Livānu bioķīmiskās rūpnīcas saimnieks Jānis Bojārs ir lepns — uzņēmums strādā ciešā saiknē ar rajona zemniekiem.

● Riebiņu pagasta ekspozīcija ir viena no plašākajām izstādē. Un par visu zina stāstīt pagasta kultūras dzīves vadītāja Vija Vaivode.

Ļoti centušies bija livānieši, jo viņiem bija sagatavota visplašākā ekspozīcija. Tajā bija pārstāvēta komercfirma ŽKS SIA, SIA «RCL», Livānu kūdras fabrika, akciju sabiedrība «Livānu stikls», Livānu bioķīmiskā rūpnīca, SIA «Būvmateriāli», kā arī individuālie ražotāji.

● Ari preliešiem ir daudz ko rādīt — gan lieliem, gan maziem.

hiem, kā arī bišu dravas.

Rušonas pagasta zemniece Sandra Ozola ekspozīciju bija ne tikai izdaiļojusi ar sauso ziedu kompozīcijām, bet pārsteidza izstādes apmeklētājus arī ar savā saimniecībā audzētām amerikāņu lielauļņu dzērvenēm. Ogas, kas vairāk līdzinās krietniem ķiršiem nevis savvaļā salasītām sīkaļām, ir pierādījums, ka arī mēs varam izaudzēt precī, pēc kuras ir milzīgs pieprasījums pasaules tirgū.

Izstādē bija manāmi daudzi pazīstami rajona zemnieku uzvārdi un viņu izaudzētā produkcija. Preiļu pagasta zemnieks Jānis Gavars no «Mazajiem Gavariem» rādīja ekoloģiski tīrus kartupeļus: 'Mutogen agrie', 'Ukrainas rozā', 'Granola', pavisam astoņas šķirnes. Galēniešiem padevušies tādi kāposti, ka stipram vīram ir ko celt. Turku pagasts uz izstādi bija atvedis milzu ķirbjus. Bet Sutru pagasta padomes priekšsēdētāja dārzā izaudzis varens rutks. Saka, pagasta vecim jau vajagot arī kādu piktumiņu, lai tiktu ar visām problēmām galā.

Atklājot izstādi, rajona padomes priekšsēdētājs Ilmārs Meluškāns teica:

—Latvijas Republikas proklamēšanas diena ir svētki, kurus mums vēl tā isti jāapzinās un jāamācās svinēt. Lai šī izstāde ir viens solis tradīciju veidošanas virzienā. Paldies visiem, kuri nāca ar idejām, paldies visiem, kuri piedalījās! Kopā mēs varam daudz!

L.Kirillova
J.Silicka foto

■ Jaunākās vietējās ziņas, ■ Aktuāla informācija zemniekiem, ■ Informācija par Preiļu rajona padomes, Preiļu un Livānu pilsētas domes lēmumiem, ■ Ziņas no pagastiem, ■ Kultūras un izglītības jaunumi, ■ Ziņas no policijas un tiesu hronika, ■ Televīzijas programma visai nedēļai un... ■ vēl daudz kas cits

«NOVADNIEKĀ».

Laikrakstu 1997. gadam iedzīvotāji var pasūtīt līdz 22. decembrim, iestādes un organizācijas — līdz 2. decembrim. Abonēšanas maksa: vienam mēnesim Ls 0,90, trim mēnešiem Ls 2,70, sešiem mēnešiem Ls 5,40, deviņiem mēnešiem Ls 8,10, visam gadam Ls 10,80.

Lasītāju ievēribai!

«Novadnieka» kārtējais

numurs iznāks

1996. gada 23. novembrī.

NEDĒĻA LATVIJĀ

◆ Ministru prezidents Andris Šķēle pieņēma pašvaldību lietu valsts ministra Ernesta Jurkāna demisiju.

◆ Valsts prezidents Guntis Ulmanis nodeva Saeimai vēlēšanai izskatīšanai 7. novembrī pieņemto likumu par obligāto militāro dienestu.

◆ Valdība nolēma, ka Iekšlietu ministrijas Policijas departaments tiks pārdēvēts par Valsts policiju, bet Pilsonības un imigrācijas departaments — par Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldi. Attiecīgi likuma grozījumi vēl jāapstiprina Saeimai.

◆ Ministru kabineta Ekonomikas un finansu komiteja akceptēja likumprojektu «Par privātajiem pensiju fondiem». Pensiju fondi paredzēti kā bezpeļņas finansu un kredīta akciju sabiedrības, kuru bidinātāji var būt bankas, Latvijā reģistrētas dzīvības apdrošināšanas sabiedrības un pašvaldības.

◆ «Latvijas ceļa» valde nolēma iesniegt priekšlikumu grozījumiem likumā par iedzīvotāju ienākuma nodokli, paredzot, ka ar 25% nodokli tiek apliktas tikai tās pensijas, kas ir lielākas par 100 latiem.

◆ Ministru kabinets nolēma iesniegt Saeimai jauno muiņas likumprojektu, nosakot, ka muiņa būs Valsts ieņēmumu dienesta sastāvā. Paredzēts, ka preču muiņas vērtība tiks noteikta, par pamatu ņemot līgumcenu, paredzēts arī palielināt muiņas procedūru skaitu, ieviešot pirmsmuitošanas darbības.

◆ Saeima neatbalstīja opozīcijas deputātu iesniegtos lēmumprojektus par neuzticības izteikšanu izglītības un zinātnes ministram Mārim Grīnblātam un labklājības ministram Vladimiram Makarovam.

◆ Saeima atbalstīja Augstākās tiesas izvirzītos kandidātus Satversmes tiesas tiesnešu amatam. Līdz ar to Satversmes tiesai jau izvirzīti 5 tiesneši, un šī institūcija tuvākajā laikā sāks darbu.

◆ Saeima nolēma izveidot parlamentārās izmeklēšanas komisiju, kas pārbaudītu Nacionālās radio un televīzijas padomes darbu.

◆ Pašvaldību savienība iesniedza izskatīšanai Saeimā budžeta projekta labojumu variantu, kas paredz naudu pārdalīt tā, lai 1997. gadā pašvaldību finansējums no budžeta paliktu tikpat liels, cik šogad.

◆ Latvijā ieradās Krievijas Federācijas Federālā robežsardzes dienesta direktors, Krievijas Federācijas Drošības padomes loceklis, armijas ģenerālis Andrejs Nikolajevs, lai divu dienu vizītē, tiekoties ar Latvijas pārstāvjiem, apspriestu situāciju un Latvijas un Krievijas robežas un sadarbību, veicot operatīvos pasākumus robežsardzības interesēs.

Rajona mūzikas skolotāju metodiskās apvienības aktivitātes

11. novembrī rajona mūzikas skolotāji devās mācību ekskursijā uz Rīgu. Izglītības institūtā Irēna Nelsone viņiem sniedza informāciju par jaunākajām mūzikas mācību grāmatām un metodisko literatūru. Savukārt Latvijas Nacionālajā operā mūsu mūzikas pedagogiem bija izdevība noskatīties Zorža Bizē operu «Karmena».

Daina Kursīte

Pieradinātā dīva — mode

Mode — fascinējoša, mainīga, elitārā, kaprīzā, prātus un jūtas pakļaujoša. Mode — spēle un brīvība izvēlēties, — pieņemt un pieradināt kāda cita radīto vai radīt savu un sev. Gluži kā sajaukt kokteili — mazliet Parīzes vai Milānas jaunākās vēsmas, klāt vēl fantāzija, laimīga nejaušība un stila izjūta. Un tu jau esi izrāviesies no masu vienmuļās pelēcības, jo kaut kas neatkārtojams pieder tieši tev. Un galvenais — šim procesam nav kanonu un nav robežu. Visā pasaulē ir cilvēki, kuru pašizpausme — radīt unikālus tērpus. To apliecina arī dažādi starptautiski un lokāli konkursi un skates.

Apliecinājums visam iepriekšminētajam ir arī modes skate ar devīzi «Pati šūju, tamborēju, adu un sev pašai tērpus radu», kura jau otro gadu notiek mūsu rajona Jersikā. Arī šogad, 9. novembrī, Jersikas pagasta padomes un sponsoru: SIA «Līvens», IU «Gospori», veikala «Avenīte», z/s «Priekškalns», IU «Arta» atbalstītāja, kultūras nama direktores Maijas Vaivodes un metodiķes Intas Pabērzas izlolotajā modes skatē pašu radītos tērpus demonstrēja kundzes, dāmas un dāmiņas, kuras ir labas draudzenes ar lielo dīvu — modi.

Santas Lietuāniece tērpos dominēja klasiskās krāsas — melnā un baltā, un vienā no viņas demonstrētajiem tērpiem itin veiksmīgi saskaņojās tamborēts džemperis un adīta vestīte ar šūto virsjaku un svārkciem.

Elegance, vieglums, pat zināms rotaļīgums bija jaušams visos Ingas Iesalnieces demonstrētajos tērpos. Savukārt Aigu Leonovu varētu uzskatīt par šīs skates ekstravagantāko modeli. Viņas tērpi gan bija ieturēti romantiskā stilā, tomēr stils bija ne tikai Aigas tērpiem, bet arī viņas uznačieniem. Tikpat brīvi un veiksmīgi kā pārējos savus šūtos tērpus, viņa nodemonstrēja arī... pidžamu. Atklāti sakot, tas bija savdabīgs pārsteigums ne tikai skatītājiem, bet arī žūrijai.

Īsti vasariģi bija Ninas Švarcas un Daces Brūveres tērpi, savukārt tērpu ar etnogrāfisku pieskaņu bija izdevies radīt Ilzei Rūsiņai. Modes skatē tika demonstrēti arī vairāki adīti apģērbi un tērpi, — Ināras un Emīlijas Bojāru, Gerdas Vucenas un Daces Brūveres autordarbi.

Kurai tērpu autorei piešķirt godalgotu vietu šai skatē, žūrijai bija ļoti grūti izvērtēt, jo neiespējami ir salīdzināt profesionālas šuvējas veidoto tērpu ar pamatskolas skolnieces radošo darbu, vai arī adījumus «nolikt blakus» šūtiem tērpiem. Šoreiz žūrija savā vērtējumā akcentēja to, cik veiksmīgi katrai autorei izdevies izveidot vienotu tērpa stilu. Paralēli žūrijai, tērpus vērtēja arī skatītāji. Rezultātā 1. vietu ieguva Aiga Leonova, 2. vietu un skatītāju simpātijas Inga Iesalniece, 3. vietu Santa Lietuāniece. Atzinību izpelnījās arī Gerdas, Ināras un Emīlijas adījumi. Arī visas pārējās dalībnieces saņēma sponsoru sarūpētās pārsteiguma balvas.

● Attēlos: Santas un Ingas tērpos valdošā klasiskā un mūžam dzīvā melnā un baltā krāsa; ekstravagantā modele Aiga savā ekstravagantajā nakts ietērpā.

Daina Kursīte
Fotografēja Andris Kursīts

Preiļu pilsētas dome

Mainīts karstā ūdens padeves grafiks

Ņemot vērā iedzīvotāju priekšlikumus, dome nolēma izmainīt karstā ūdens padeves režīmu. Līdz šim karsto ūdeni padeva ceturtdienās, piektdienās un sestdienās, bet, sākot ar nākamo nedēļu, tas būs piektdienās, sestdienās un svētdienās. Šādu prasību bija izteikuši strādājošie iedzīvotāji, kurus neapmierināja, ka karstais ūdens tiek padots lielākoties darba laikā.

Noraidīts SIA RBKK lūgums

Dome izskatīja SIA RBKK lūgumu kārtējo reizi atlikt zemes un īpašuma nodokļa parāda nomaksu. Deputāti vienbalsīgi noraidīja šo lūgumu un pieprasīja, lai SIA RBKK nekavējoties — līdz 10. decembrim — sedz visu nodokļu parādu Preiļu pilsētas domei, kas, pēc izpildītāja A. Jaunkalna un domes nodokļu speciālistes L. Podiņas vārdiem, jau sniedzis 36 tūkstošus latu. Dome nolēma brīdināt SIA RBKK vadītāju S. Serkovu, ka gadījumā, ja firma šo parādu nesegs noteiktajā termiņā, dome iesniegs tiesā prasību par parāda piedziņu.

Ārsti pāriet uz privātpraksi

Iedzīvotājiem tagad ir lielāka iespēja izvēlēties, kāda speciālista pakalpojumus izmantot — valsts algotā vai privātārstā. Kārtējā domes sēdē vēl divi kvalificēti mediķi, šoreiz pediatri, saņēma domes atļauju strādāt par privāttarstiem.

Veikalu skaits pietuvojas simtam

Preiļus jau var dēvēt par aptieku un bodišu pilsētu. Kārtējā domes sēdē atkal tika lemts par jaunās aptiekas, par lietoto preču veikala un alkohola tirgotavas atvēršanu. Kā informēja izpildītājs Andrejs Jaunkalns, kārtējā domes sēdē izdota atļauja 98. veikalam pilsētā. Iespējams, pavisam drīz Preiļos būs jubileja — simtais veikals...

A. Iljina

Seminārs par celulozes rūpnīcas ekoloģiskajiem aspektiem

12. un 13. novembrī Rīgā notika ZM valsts mežu dienesta, Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas un JAAKO P YRY CONSULTING AB organizētais seminārs, kuru ar nepacietību un interesi gaidīja arī Preiļu rajonā. Semināra rezultāti varēja dot zināmu skaidrību jautājumā, vai grandiozais celulozes rūpnīcas celtniecības projekts iespējams arī pie mums.

Seminārā priekšprojekta vēstures un satura īsu izklāstu sniedza Arnis Treimanis no koksnes ķīmijas institūta. Par modernas sulfāta celulozes rūpnīcas tehnoloģijas procesiem, enerģijas bilanci, emisijas avotiem runāja Juhans Mēbergs no JAAKO P YRY AB. Semināra dalībnieku uzmanībai tika piedāvāta Zviedrijas pieredze par starptautiskajiem normatīviem par celulozes rūpnīcas emisijām, emisiju kontroli un to samazināšanas iespējām, kā arī iespējamie celulozes rūpnīcas izvietojuma varianti un to izvērtējums.

Seminārā tika noskaidroti iespējamie upju baseina ūdens piesārņojuma aspekti rūpnīcas tuvumā, kā arī zivsaimnieku viedoklis. Tika analizēti saudzējošās mežsaimniecības pamatprincipi un pirmalkas resursi Latvijā, kā arī uzklaušs celulozes rūpnīcas projekta ekoloģiskās ekspertīzes viedoklis Zviedrijā.

Rīgā uzstājās arī Preiļu rajona padomes attīstības plānošanas nodaļas vadītājs Valērijs Stūris — Daugavas baseina ūdens piesārņojuma avoti, to izvērtējums un secinājumi.

Kādi būs galvenie ieguvumi uzceļot rūpnīcu Latvijā? Racionāla mežsaimniecības attīstības veicināšana valsts un privātajos mežos, gūstot stabilus ienākumus no tievkoksnes, kas sastāda apmēram 40 procentus no cirsmu apjoma

rentabli izmantojot kokzāģētavu atlikumus. Paredzams eksporta ieņēmumu pieaugums par 300 līdz 500 miljoniem ASV dolāru, tādā veidā izlīdzinot valsts negatīvo tirdzniecības bilanci. Paredzama liela un nozīmīga Latvijas reģiona infrastruktūras un citu elementu attīstība. Projekta realizācijā tiks iesaistīti 10 līdz 15 tūkstoši cilvēku, kuriem būs darbs un normāla apmaksa. Visbeidzot — liela apjoma investīciju ieguldīšana veicinās ekonomiskās politikas stabilitāti reģionā.

Uzstājoties seminārā, V. Stūris uzsvēra, ka cilvēku labklājība ir galvenā prioritāte, tāpēc attīstība vienmēr prasīs arī zināmus zaudējumus, un optimālo iespēju varam atrast, samazinot potenciālos draudus līdz minimumam.

Celulozes rūpnīcas izvietojums Līvānu novadā varbūt nav ideāla vieta, bet tas palīdz novērst vairākus potenciālos draudus, kuri var rasties tuvākajā nākotnē, izvietojot rūpnīcu citās Latvijas vietās.

Kādus secinājumus pēc semināra var izdarīt Preiļu rajons, kas ir viena no potenciālajām jaunbūves vietām?

Valērijs Stūris:

— Pastāv divi rūpnīcas celtniecības varianti — piejūrā un iekšzemē. Būvējot celulozes kombinātu pie jūras, vieglāk risināms notekūdeņu novadīšanas jautājums, toties pietrūkst saldūdens krājumu, bez kuriem celulozes ražošana nav iespējama. Iekšzemes variantā viss ir otrādi. Tomēr eksperti atzīst, ka iekšzemes gadījumā priekšroka dodama Līvānu variantam, kas ir maksimāli attālināts no Pļaviņu ūdenskrātuves, kur paredzama stabila piesārņojuma lielākās daļas akumulācija. Bez tam Līvāniem ir pieņemama infrastruktūra — dzelzceļš, autoceļi, pilsētu tuvums, kur ir pietiekami darba spēka.

Kurš no šiem variantiem labāks? Ekoloģi izvirza savu principu, ko sauc arī par lietuviešu principu: jo tālāk uz ziemeļiem, jo labāk. Tas ir piemērojams gadījumā, ja celtniecības vietu izvēlas pie jūras. Mūsu reģionā — jo tālāk no Pļaviņu ūdenskrātuves, jo labāk. Pret šiem vadmotīviem seminārā neviens neiebilda.

Taču kļuva skaidrs arī tas, ka galīgo lēmumu vēl nav iespējams pieņemt. To izdarīt varēs galvenais investētājs. Tāpat nākamais mūsu uzdevums ir sadarbībā ar mežsaimniekiem meklēt investētāju. Šajā gadījumā daudz kas ir atkarīgs no vietējām pašvaldībām, kurām vajadzētu uzņemties atbildību par reklāmu, par to, kā veidot un pēc iespējas pievilcīgāku pasaulei parādīt savu seju.

Lai Līvāni kļūtu pievilcīgi, ir steigšus jāpaveic trīs darbiņi. Jāizgatavo buklets par Līvāniem, ļoti skaists un krāsains. Jāsagatavo «home page» vai tā sauktā mājas lappuse elektroniskajam sakaram līdzekļiem. Pēc iespējas ātrāk no idejas līdz likumam jāvirza doma par īpaši attīstāmiem reģioniem, kur, protams, būtu arī Preiļu rajons. Līdz ar to mēs kļūtu pievilcīgāki investētājiem.

Taču vissvarīgākais faktors ir resursi un iespēja tos iepirkt par prognozējamām cenām, cik nu tas brīvā tirgus apstākļos iespējams. Visās investīciju teorijās tas ir pats galvenais. Kas uzvarēs — eksportētāju vai ražotāju lobiji? Pagaidām Latvija ik gadus pārdod papirmalku par 18 miljoniem latu, bet iepērk papīru par 36 miljoniem latu.

Ja visi šie jautājumi tiks atrisināti pozitīvi, 2001. vai 2002. gadā celulozes rūpnīca būs. Ļoti gribas cerēt, ka to varēsim saukt par savu.

L. Kirillova

Rakstīsim! Par bitēm. Un ne tikai

Kad arājs tūrumā uzar pēdējo vāgu, kad skolotājs stundas beigās aizver atzīmju žurnālu, kad maiznieks noglauž kukulīti, viņu darbs ar to vēl nav beidzies. Aruma kvalitāti rādīs jaunā raža, skolotāja darbs atklāsies audzēkņa zināšanās, maiznieku pēls vai slavēs ēdājs. Tāpat arī žurnālistam. Viņa darbs nebeidzas ar pieliktu punktu raksta galā. Vēl ir ceļš pie lasītāja, lasītāja piekāsīgais vērtējums, atsauksmes, rezonanse. Bieži vien korespondenti jau ir sen aizņemti ar citām tēmām, citiem rakstiem, kad pienāk vērtējums par vienu vai otru materiālu. Pat ja tas nav pozitīvs, ja lasītājam ir cits viedoklis, žurnālistu saimei prieks ir par to vien, ka viņu kopīgi veidoto avīzi lasa, ka tā ir vajadzīga, ka pretī ir cilvēks, jo nekad mēs nevaram uzrakstīt tukšai telpai, gaisam vai sienai, bet rakstot iztēlē veidojam katrs savu — lasītāja tēlu.

Neslēpsu, citu tēmu atlikšana malā un došanās pie lasītājiem bija saistīta arī ar avīzes «Novadnieks» parakstīšanu nākošajam gadam. Izvēlējos Aglonu, tāpēc, ka šajā pusē dzīvo visvairāk rajona avīzes lasītāju, izņemot Rudzātus. Rudzātieši «Novadniekam» ir visuzticīgākie — paldies viņiem par to! Nu, bet Aglonas pasta nodaļa pērn un aizpērn ir otrajā vietā «Novadnieka» abonētu skaita ziņā.

— Pastnieki nesūdzas par smagām somām. — saka Aglonas pasta nodaļas operatore Dzintra Dimpere. — Bet «Novadnieks» mūsu rajonā ir vislētākā un labākā avīze, daudzi to pasūta arī televīzijas programmas dēļ.

Aglonas pasta nodaļas priekšniece Ārija Bernāne pastāsta, ko lasa aglonieši un — cik. Šī gada novembrī pasta mašīna uz Aglonu piegādā 54 nosaukumu avīzes un žurnālus. «Novadnieku» par savu izvēlējušās 215 ģimenes, aiz tā ar 192 pasūtījumiem ir «Lauku Avīze», labi patālu — «Diena» un «Neatkarīgā Rita Avīze», «Praktiskais Latvietis».

Pasta nodaļā strādā pieci pastnieki. Ināra Nemiro pastu piegādā Aglonas ciemata iedzīvotājiem, šim darbam viņa ir uzticīga jau astoņus gadus. Bazilikas apkārtnējo ielu iedzīvotājiem, Luckīnu, Madelānu laudim svaigas ziņas aiznes Gertrūde Indrikova. Regīna Boka dodas līdz pat Krāslavas rajona robežai, viņas somā pasta sūtījumi Leitānu, Jaudzemu, Skuju, Valaiņu un citu apdzīvotu vietu ļaudim. Andris Križanovskis vasarā ar riteni vai mopēdu, bet ziemā dažreiz pat kājām mēro ceļa gabalu līdz Daugavpils rajonam, viņu gaida Saleniekos, Gūtiņos. Alberts Sadovskis kolektīvā visjaunākais — strādā vēl tikai dažus mēnešus, viņam pasts jānogādā uz Kapiņiem.

Pastnieku darba atalgojums ir ļoti zems, bet darbs grūts lielo attālumu dēļ, stāsta Ārija Bernāne. Tāpēc pēdējos gados nomainījusies lielākā pastnieku daļa. Desmitiem kilometru jāmēro ar veciem velosipēdiem, kam seši astoņi gadi.

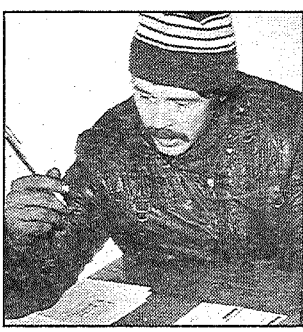
Ari vietējos iedzīvotājus par bagātiem, pat ne pārtikušiem nenosaukt, tomēr rajona notikumiem visi vēlas sekot, tāpēc lielākoties naudiņu atlīdzina tikai vienam laikrakstam, un tas ir — «Novadnieks».

● Attēla:

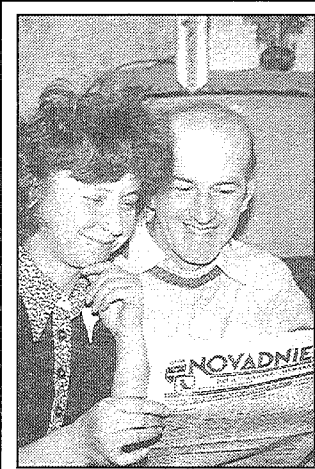
Aglonas pasta nodaļas kolektīvs. Pirmajā rindā no labās — pasta priekšniece Ārija Bernāne un pastniece Regīna Boka. Otrajā rindā no labās Alberts Sadovskis, Dzintra Dimpere, Ināra Nemiro, Gertrūde Indrikova, Andris Križanovskis.

Pastniecei Regīnai Bokai šajā dienā bija dzimšanas diena, taujāta par darbu, viņa teica, ka jūtas apmierināta, jo patīk saskare ar cilvēkiem. Viņas dzimšanas dienas vēlēšanās, — lai bērniem kādreiz būtu vieglāka dzīve, lai mazāk būtu jādomā par izdzīvošanas problēmām.

Turpinās avīžu pasūtīšana nākošajam gadam, arī Aglonas pasta nodaļā iegriežas apmeklētāji ar šādu nolūku. Aglonas pagasta iedzīvotājs **Vladislavs Valainis** nule kā aizpildījis veidlapu, abonējot laikrakstu «Novadnieks» un «Lauku Avīzi» uz visu nākošo gadu.

— Biju pagastā kārtot zemes lietas, pie reizes pasūtu avīzes, — saka Vladislavs Valainis. — Personīgi mani «Novadniekā» interesē informācija par zemi, izmantošanu, par to, kas notiek pagastā vai rajonā, likumdošana, kā arī sludinājumi. «Novadnieku» abonēju katru gadu.

Darbiņu saimnieki **Inīta un Jānis Joksti** ar mūsu ierašanos tiek atrauti no darbiem, «Novadnieku» pasūta un lasa regulāri, arī nākamgad to turpinās. Labprāt lasītu vairāk par likumdošanu, konsultācijas par likumiem, bet Inīta vēlētās lappusi sievietēm, padomus mājai, virtuvei, ārsta padomus, konsultācijas, ieteikumus.

— Vajag visu atklāt rakstīt, — saka saimnieks Jānis. — Par baziliku, par ģimnāziju, kas tur būs un kā būs, kā bazilika tiks vaļā no parādiem.

Inīta domā, ka nevar aizmirst sociālas problēmas, jāraksta par daudz bērnu, par nabadzīgām ģimenēm, jāuzrāda, kur viņi dzīvo, lai tie, kas grib palīdzēt šādām ģimenēm, varētu to darīt. Vērtējot piecu ballu sistēmā, «Novadniekam» viņi liktu četras balles, bet pastnieka Andra priekšā — cepuri nost. Ziemā, kad sniega dēļ te nevarot piekļūt, pastnieks tomēr atbraucot.

Kad pastnieks **Andris Križanovskis** ir sašķirojis avīzes, sūtījumus un visu pārējo, kas liekams viņa pasta somā, mēs dodamies viņam līdz viņa garajā maršrutā. Andra somā — 35 svaigākie «Novadnieki». Līčumalas mājās rajona avīzi un arī pensiju sagaida **Jānis un Eleonora Joksti**, bet avīzes lasītājs esot arī viņu dēls Roberts, uzņēmējs, kā arī visas trīs meitas — pedagoģes, kas ir gan direktores, gan vietnieces, gan skolotājas amatos. Roberts nav mājās, bet viņa nodarbošanās redzama — dzirnavas, ceļi, tilts, meliorācija, tehnika.

— Viss patīk, visu pārļasām, — saka saimniece Eleonora Jokste, taujāta par «Novadnieku». — Par rajona vadību, par lēmumiem. Gribētu, lai vairāk rakstītu par zemes kopšanu, ko audzēt kalnainā apvidū, ar ko nodarboties, lai lielāka peļņa, par cenām, padomus zemes apstrādāšanā un par tehniku. Un par bitēm uzrakstiet. Kā spietus saņemt, kā pret bišu slimībām cīnīties. Un par mūsu pastnieku, viņu te visi slavē.

Zem mašīnas riteņiem mājupceļā reibinošā ātrumā tinās kilometri, solot drīzu ieniršanu tik ierastajā, kaut arī nelielā, tomēr — pilsētas dzīvē. Visapkārt cilvēki, bibliotēkas, veikali, afišas aicina uz dažādām vietām, mainās notikumi, ir jaunas ziņas, cilvēku, faktu kaleidoskops aizzib, pa laikam virspusē izmetot neiecietīgus, naidīgus vārdus, niknumu.

Un pretstatā tam — ar savu nemainīgo un nepadarāmo darbu ritmu stabilas mājas, stabili cilvēki, uzticīgi mums, mūsu darbam. Uzticība, kas ir žurnālista pats svarīgākais balsts.

L.Rancāne
J.Silicka foto

Konkurss par novadu jaunajiem «Novadnieka» lasītājiem

Katru gadu laikā no Lāčplēša dienas līdz Latvijas Republikas proklamēšanas gadadienai daudzās skolās notiek Tēvzemes nedēļa, kuras laikā skolēni izpēta sava rajona, novada vēsturi, pašreizējos notikumus, iepazīstas ar cilvēkiem.

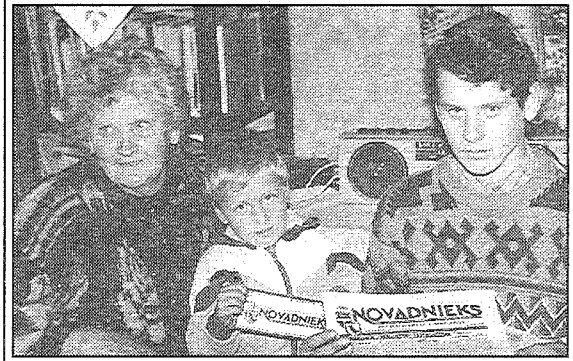
Pēc tam Preiļu bērnu un jauniešu centrs rīko konkursu vispārīgglītojošu skolu audzēkņiem, kurā viņiem šis zināšanas jāparāda.

Konkurss «Novadnieks» rajona skolu 7.-8. klašu audzēkņiem notika vakar, komandas atbildēja uz jautājumiem par svarīgākajiem notikumiem rajona ekonomiskajā, politiskajā, izglītības un kultūras dzīvē. Atbildes bija jāgatavo, izmantojot publikācijas «Novadniekā» laikā posmā no šī gada 1. janvāra līdz 1. novembrim.

Īsi pirms rajona konkursa tādi notika arī skolās.

***

7. novembrī Preiļu 1. pamatskolā notika erudītu konkurss, kurā piedalījās 7.-8. klašu skolēni. Šoreiz dalībniekiem nebija jācilā grāmatu kaudzes un enciklopēdijas, bet gan

Spīķos rajona avīzi gaida Pitkeviču ģimene. Šeit lasītāja ir **Regīna Pitkeviča** (attēlā ar mazdēliem **Artūru un Valdi**), dēls **Jānis** ar sievu **Mariju**, viņu bērni, kā arī meitas dēls **Valdis**. Jaunaglonas lauksaimniecības skolas pēdējā kursa audzēkņi, kam no vecmāmuļas mājām līdz skolai tuvāks ceļš, ja par tuvu var nosaukt 12 kilometrus. Pitkeviču mājā 20.-30. gados ir bijusi pamatskola, paša celto māju skolas vajadzībām ir izīrējis Regīnas Pitkevičas tēvs.

— Blakus bija arī Putānu pamatskola, nu jā, toreiz šeit bija arī daudz bērnu. Tagad bērnu maz, tiem pašiem tik tālu līdz skolai Aglonā.

Skaista šeit ir ainava, kas paveras uz visām pusēm, un kur pakalni vilinoši slēpj aiz saviem kamiešiem nākošos dabas jaukumus — birtālas, koku pudurus, ceļa līkumus. Tomēr — tālu un samērā vientuļīgi. Varbūt tāpēc šeit no sirds priecājas par ziņām, kas ienāk ar avīzi. Pitkeviči ir uzticīgi «Novadniekam». Kaut arī pasūtīšana iznāk katrus trīs mēnešus no jauna, jo uzreiz par gada abonementu samaksāt nevar. «Novadnieku» gaida un izlasa visu. Valdim labāk patīkot policijas hronika, ziņas par rajonu, bet kopumā avīzē nelasīts nepaliekot nekas. Pati saimniece gan domā, ka bargāk jāraksta par piena pārstrādātājiem Preiļos. Jau gada beigās, bet nav saņemta nauda par jūnijā nodoto pienu.

— Reizēm pamelo arī «Novadnieks», — saka **Kazimirs Kalvāns** Saleniekos, kuram kopā ar pastnieku ienesam jauno avīzi. Sasola par «Preiļu sieru» šo un to, bet diezin vai līdz Jaungadam norēķināsies ar pasūtītājiem. Neesmu vēl par jūniju saņēmis. Manos pusaudža gados nebija tādu runu un nepatīkšanu ar baziliku, kā tas ir tagad. Tā taču nevar. Jāraksta, kas tur ir, kā nokārtosies.

— Viss patīk, visu pārļasām, — saka saimniece Eleonora Jokste, taujāta par «Novadnieku». — Par rajona vadību, par lēmumiem. Gribētu, lai vairāk rakstītu par zemes kopšanu, ko audzēt kalnainā apvidū, ar ko nodarboties, lai lielāka peļņa, par cenām, padomus zemes apstrādāšanā un par tehniku. Un par bitēm uzrakstiet. Kā spietus saņemt, kā pret bišu slimībām cīnīties. Un par mūsu pastnieku, viņu te visi slavē.

Zem mašīnas riteņiem mājupceļā reibinošā ātrumā tinās kilometri, solot drīzu ieniršanu tik ierastajā, kaut arī nelielā, tomēr — pilsētas dzīvē. Visapkārt cilvēki, bibliotēkas, veikali, afišas aicina uz dažādām vietām, mainās notikumi, ir jaunas ziņas, cilvēku, faktu kaleidoskops aizzib, pa laikam virspusē izmetot neiecietīgus, naidīgus vārdus, niknumu.

Un pretstatā tam — ar savu nemainīgo un nepadarāmo darbu ritmu stabilas mājas, stabili cilvēki, uzticīgi mums, mūsu darbam. Uzticība, kas ir žurnālista pats svarīgākais balsts.

L.Rancāne
J.Silicka foto

jāiepazīstas ar mūsu laikrakstā «Novadnieks» sniegto informāciju.

Ekonomika, politika, izglītība, kultūrvēsture un sports bija tās jomas, kurās skolniekiem vajadzēja parādīt savas zināšanas. Mājas darbā bija jāgatavo reklāma par laikrakstu «Novadnieks».

Šeit skolēni varēja parādīt ne vien savas spējas, bet arī asprātību. Tika vērtēta arī daļa laba dzejas rinda iecienītajam laikrakstam «Novadnieks». Piemēram,

Kaut gan kabatā nav naudas,

«Novadnieks» sniedz tīrās baudas!

Konkursa dalībnieki tamborēja no papīra arī «labo novēlējumu zeķīti», lai uzmundrinātu viens otru, kā arī žūriju. Konkurss noritēja spraigā atmosfērā, šoreiz uzvarēja 7.a klases komanda, kas arī aizstāvēs skolas godu rajona mērogā.

L.Francāne
7.b klase

Dzimis reizē ar Latvijas neatkarību

Preiļos viņu pazina visi. Un kā nu nē! Dakteris Augusts Paipals šejienes slimnīcā nostrādāja 42 gadus, no tiem gandrīz 40 gadus par galveno ķirurgu. Bija ļaužu cienīts kā augsti kvalificēts mediķis un kā labs, sirsnīgs un atsaucīgs cilvēks.

Kāpēc runāju pagātnē? Tāpēc, ka Augusts Paipals pēc aiziešanas pensijā jau 8 gadus dzīvo Rīgā. Tomēr Preiļus un to ļaudis viņš neaizmirst. «Preiļos pagāja mani labākie dzīves gadi,» vēstulē man atzīst dakteris. «Savu dzīvi varu uzskatīt par sava veida leģendu, jo man kādas septiņas reizes vajadzēja būt zem zemes un divreiz Sibīrijā. Taču liktenis man bijis labvēlīgs. Izdzīvoju. No Litenes notikumiem (latviešu virsnieku apšaušanas) līdz laikam, kad Latvija atkal kļuvi brīva.»

Vēstulē Augusts Paipals raksta, ka dzīvodams Preiļos, savu īsto biogrāfiju slēpis, visas aizdomas kompensējis ar neatlaidīgu darbu.

Dakteri Augustu Paipalu Preiļos pazina visi. Taču tikai nedaudzi zina, ka viņš dzimis reizē ar neatkarīgo Latviju 1918. gada 18. novembrī. Sprotamu iemeslu dēļ visus padomju gadus dzimšanas die-

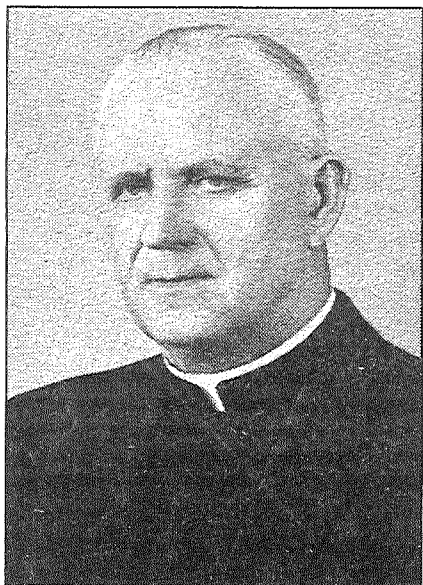
nu svinējis aiz «aizvilktiem aizkariem».

Augusts Paipals Preiļos ieradās pēc Rīgas Medicīnas institūta beigšanas kā ierindas ārsts. Operēt pacientus slimnīcā viņš sāka vēl pie petrolejas lampas gaismas. Vēlāk, kad gaismu deva vietējā mazjaudīgā elektrostacija, nebija daudz labāk, jo pēkšņi gaisma varēja nodzist, un tas atgādījis bieži. Bija jāmeklē svece un iesāktā operācija jāturpina līdz galam. Daudzas operācijas bijušas ļoti sarežģītas (atteikušies operēt pat no Rīgas ataicinātie speciālisti), bet Augusts Paipals cilvēkiem dzīvību, kas karājusies mata galā, ir izglābis. Izārstētie pacienti viņu dēvē par brīnumdakteri.

Augustam Paipalam visu mūžu bijusi arī liela aizrašanās — gleznošana un dzejoļu rakstīšana. Tagad gleznas skatāmas viņa dzīvoklī Rīgā, Mežaparkā. Par politiskām un arī tīri sadzīviskām tēmām. Politikai nopietni pievērsies, aiziedams pensijā, kad ir brīvs laiks. Daudz lasa, pārdomā, vērtē, salīdzina. Un atceras Preiļus, kur pavadīti labākie dzīves gadi, kur daudz strādāts un arī iegūts.

Jānis Gurgons

Jāzepam Grišanam — 105

jām sādžām, aicinot cilvēkus sapulcēties un izteikt protestu kapličas un tajā esošo apbedījumu zaimošanai, kā tas notika, kā Preiļu laukumā pie «ispolkoma» ticīgie protestēja un kā uz viņiem šāva, kā klājās tiem, kas ballējās kapličā — klubā, kā Jāzepu Grišanu apcietināja, kā viņš kā vājais dzīvnieks bēguļoja pa slapjajiem purviem, slēpās zem kokiem, kad visur patrulēja «sarkanie», kādas ģimenes kurās sādžās viņam palīdzēja ar naktsmājām un tālākais ļoti interesanti ir aprakstīts grāmatā «Pa atmiņu stygom», ko Jāzeps Grišāns sarakstīja mūža nogalē, dzīvodams emigrācijā. Šī grāmata tagad ir arī rajona bibliotēkā, iespējams, ka vecākie Preiļi iedzīvotāji tajā var atrast savus vai savu tuvinieku vārdus.

Kad boļševiki no Latgales tika izdzīti, Jāzeps Grišāns līdz otrā pasaules kara beigām, kad devās emigrācijā, strādāja citās Latgales baznīcās, iestājās Marijanu kongregācijā, studēja Romā Angolicum universitātē, bet studiju brīvlaikā apceļoja Palestīnu, Ēģipti, Franciju, no 1938. līdz 1944. gadam bija tipogrāfijas «Dorbs un Zynotne» direktors.

Savus jaunības piedzīvojumus un iespaidus viņš attēlo savos stāstos, kas parādījās avīzē «Latgolas Bolss». Vienkāršā, bet iespaidīgā valodā viņš pastāsta par tām cīņām, ko latgaļiem nācās izcīnīt zem krievu varas pirms Latvijas brīvības, pastāsta par latgaļu ierašām un dzīves veidu, kur katoļu baznīcas mācības un senču tradīciju garā auga stipri raksturi un tikums bija lielā godā.

Liels J.Grišana nopelns bija Rēzeknes baznīcas sakopšanā. Rēzeknes lielā, gotiskā baznīca, kas no ārpuses izskatījās kā katedrāle, iekšpusē bija tāda, kādu to atstāja cēlāji gadsimta mijā, pie tam balstījums bija nomelnējis, krāsas lobījās nost. J.Grišāns ieguldīja daudz spēku un milzīgus līdzekļus ilgi turpinātai baznīcas maksimāli izskaistināšanai, un beigās Dievnamam bija piedota svētīnīga miera, pilnības un mistiskas varonības noskaņa, tā sāka atgādināt skaidrās bazilikas Eiropas rietumos, un tam bija liela nozīme tautas estētisko un reliģisko jūtu kopšanā.

Jāzeps Grišana mūžs aprāvās 1988. gada 24. februārī ASV.

Materiālu sagatavoja
L.Rancāne

Aicinām piedalīties Līvānu pilsētas pensionāru apvienības akcijā «Pensionāri — bērniem»

16. oktobrī notikušajā Līvānu pilsētas pensionāru kopsapulcē kāda kundze sapulces vadītājai atsūtīja šāda satura zīmīti: «Mēs varētu uz Ziemassvētkiem iepriecināt bērnus, kaut ko noadot, sašujot, notamborējot. Ir taču prieks, ja vari iepriecināt kādu citu.» 24. oktobrī pensionāru apvienības domes sēdē tika izteikts atbalsts šai iniciatīvai.

Ņemot vērā ekonomisko situāciju, kāda ir izveidojusies Līvānos, pensionāru domes locekļi aicina pensionārus un visus pilsētas iedzīvotājus piedalīties akcijā «Pensionāri — bērniem» un no 14. novembra ziedot pil-

sētas daudz bērnu ģimenēm, maznodrošināto pilsētas iedzīvotāju bērniem savus rokdarbus; tīrus, mazlietotus savu bērnu un mazbērnu apģērbus, apavus, rotaļlietas, grāmatas un citas mantas.

Mantas var nodot katru ceturtdienu pilsētas domes telpās Rīgas ielā 136 no plkst. 9.00 līdz 12.00 (ieeja no Smilšu ielas) pensionāru domes locekļiem.

Godīgumu garantējam. Kontakttelefoni 44535, 44055.

Līvānu pilsētas pensionāru
apvienības dome

«Lāčplēši» Līvānu 1. vidusskolā

Lāčplēsis. Varonis ar neparastajām ausīm. Varonis, kura spēks ir ausis. Viņš ir mūsu spēku, pārpalikušo spēku, atlikušā dzirdīguma summa. Lāčplēsis nav «vienīgi pats», viņš ir «pa pilienam vāktis».

Izrādās, ka istie Lāčplēši nekur tālu nav jāmeklē: nav jāskatās tālā pagātnē, kurā varonīgi darbojās A.Pumpura radītais Lāčplēsis, nav jācer arī uz nākotni, no kuras mēs gaidām nezin kādus brīnumus. Ir jāpaskatās sev apkārt, jo viņi tepat vien ir, tikai jāprot ieraudzīt.

Un tā, mēs — Līvānu 1. vidusskolas skolēni — 7. novembrī varējām vērot savas skolas Lāčplēšus, kuri piedalījās Virišķības sacensībās. Šīs sacensības tika rīkotas par godu 11. novembrim — Lāčplēša dienai. Tajās piedalījās 10., 11. un 12. klašu «Lāčplēši». Kā jau iepriekš varēja paredzēt, sacensības noritēja ļoti spraigā atmosfērā, jo mūsu skolā visi sporta pasākumi ir ļoti interesanti un līdzjutēju atbalstīti. Protams, arī te netrūka ne līdzjutēju, ne balvu.

Pasākuma organizatori ir rīkotāji — mūsu skolas fiziskās audzināšanas skolotāji Anna Vaivode, Ēvalds Platacis un Pēteris Liepnieks — piedāvāja vairākas sporta sfēras, kurās zēni varēja pierādīt savu virišķību. Īsti spēka vīri atradās 16 kg smagās svaru bumbas celšanā. Visspēcīgākais bija Haralds Vaivods no 12.b klases, uzceļot svaru bumbu 80 reizes. Otrās spēkavīrs izrādījās arī 12.b klases skolēns Mārtiņš Klauz, kurš svaru bumbu uzceļā 75 reizes, aiz sevis atstājot Jevģēniju Sproģi no 10.b klases — 59 reizes.

Ļoti interesanti bija vērot atspoles skrējieni 4 x 9 m, kurā konkurentu bija krietni vien. Kā beigās noskaidrojās, vislabākā reakcija bija 11.b klases skolēnam Ingum Baumanim ar rezultātu 8,72 sek. Kārlis Garjānis no 10.a

izcīnīja otro vietu, veicot skrējieni 8,79 sek. Āris Otsons no 11.b ar rezultātu 8,85 sek. ierindojās trešajā vietā.

Mazāka konkurence valdīja pie pievilksnās stieņa, jo te zēni rādīja, cik nu kuram ir iekšā. Godalgoto pirmo vietu izcīnīja 10.b klases skolēns Aigars Ruzģis, pievelkoties 21 reizi. Daudz neatpalika otrās vietas ieguvējs Aleksandrs Hudobčonoks, arī no 10.b klases, kurš pievilka 20 reizes. Trešais bija Guntars Kāršenieks no 11.a klases, pievelkoties 19 reizes.

Ar spēcīgiem līdzjutēju atbalsta saucieniem, kliedzieniem un spiedzieniem sīva cīņa noritēja armreslingā. Izrādījās, ka līdzjutējos visvairāk bija klausīties 1. vietas ieguvējs, 12.b klases skolēns Andris Vēveris, 2. vietā atstājot Alekseju Kazenko no 11.c klases. Godalgoto 3. vietu ieņēma Dairis Otaņķis no 12.a klases. Minētie zēni priekšroku deva labajai rokai, jo kreisā vēl neesot nobriedusi uzvarām.

To, ka labā roka ir spēcīgāka par kreiso, virves vilkšanā neviens neņēma vērā. Šīs sacensības notika starp klašu grupām. Atklājās, ka visspēcīgākās rokas atrodamas apvienoto 11. klašu grupā. Otrie sevi pierādīja divpadsmitie, trešajā vietā atstājot desmito klašu grupu.

Virišķības sacensībās katram zēnam bija iespēja pārliecināties par savām spējām, jo virišķība ir spēja tikt galā ar sevi. Saka — ja gribas noskaidrot kāda virišķību, jāredz, kā izskatās viņa bailes. Ne pēc skaistuma konkurss principiem būtu jāvērtē virišķība, bet saskaņā ar spēju nodrošināt dzīvei saturu.

Zanda Reitere,
Līvānu 1. vidusskolas
12. klases skolniece

Skolotāji mācās kursus Viļņā

Vairāki mūsu rajona pedagogi: M.Rimša, M.Jansone, S.Maskalāne, A.Kurciša, T.Poļakova, I.Meldere, I.Vaivode, D.Rudzāte no Līvānu 1. vidusskolas; L.Vucina, L.Volkova no Līvānu 2. vidusskolas un I.Vanaga no Rožupes pamatskolas apmeklēja kursus, kuri notika no 12. līdz 15. novembrim Viļņā. Kursu programma piedāvāja iepazīties ar dzim-

tās valodas mācīšanas metodiku Lietuvas skolās, eksakto priekšmetu mācīšanas metodiku, mūzikas un horeogrāfijas mācīšanu, ar datorapmācību un INTERNET. Programā iekļauts bija arī divu skolu apmeklējums un izrādes apmeklējums Viļņas Operas un baleta teātri.

Daina Kursīte

Vēstule ar pastmarku «Rīgas miesnieka» direktoram

Arī agrofirmai «Turība» ir problēmas ar naudas saņemšanu no pārstrādes uzņēmumiem.

Kā «Novadniekam» pastāstīja Romualds Kavinskis, «Rīgas miesnieks» ir parādā «Turībai» 26 tūkstošus latu. Nelīdz telefona zvani uz «Rīgas miesnieku», turklāt pēdējā laikā ar «Rīgas miesnieka» vadību sazināties nav iespējams, jo sekretāre nesavienojot sarunu ar direktoru. Tāpēc Romualds Kavinskis nosūtījis oficiālu vēstuli «Rīgas miesnieka» direktoram ar aicinājumu atdot parādu — 26 tūkstošus latu. Lai pārstrādes uzņēmumam neradītu zaudējumus par pasta pakalpojumiem, aploksnē ielikta arī pastmarka atbildes vēstulei.

Labāka nav arī sadarbība ar Rēzeknes SIA «Latīni», kura «Turībai» par 1995. gadā nodoto produkciju parādā ir 50 tūkstošus latu.

Rajona lauksaimniecības departaments bija pieteicis prasību par parāda piedziņu no SIA

«Latīni» apgabaltiesā. Apgabaltiesa tās izskatīšanu «novilcināja» par pusgadu, jo prasību iesniegusi nevis agrofirma, bet departaments.

Izrādās, likums to pieļauj. Apgabaltiesa, ja iesniedzējs ir lauksaimniecības departaments — budžeta iestāde, nesajņem neko, bet, ja prasību iesniegtu paju sabiedrība, saņemtu aptuveni 1000 latu. Agrofirmai tas radītu vēl lielākus zaudējumus, jo nav ticības, ka, pat apmierinot prasību, no pārstrādes uzņēmuma tiesu izpildītājs varēs piedzīt gan parādu, gan zaudējumus.

Ne «Turība», ne rajona lauksaimniecības departaments nav samierinājušies ar apgabaltiesas lēmumu. Iesniegta prasība Augstākajai tiesai, kura savukārt ierosinājusi apgabaltiesai lietu pārskatīt citā tiesas sastāvā.

A.Iļjina

Mammīt, es gribu mandarīnu!

Ļoti, ļoti gri-i-bu... — dīc mazais dēlens vai meitēns. Un mammāi nekā cits neatliek kā iet uz veikalu un nopirkt savam lolojumam oranžo dienvīdu kārumu. Pāri jūrām un tālām zemēm vests tas mūsu pilsētas veikalos nonāk jau krietni dārgs. Atkarībā no sezonas mandarīnu cena svārstās no santīmiem astoņdesmit līdz pat latam un trīsdesmit santīmiem.

Protams, ka ne jau katra mamma ierobežoto līdzekļu dēļ var šos garšīgos un vitamīniem bagātos augļus nopirkt saviem bērniem, nemaz nerunājot par to, ka varētu panaškoties arī pati. Tagad varu droši teikt — nebedājiēties! Mandarīnus savu bērnu un pašu priekam var izaudzēt arī Latvijā.

Kā apliecinājums šim apgalvojumam ir fotogrāfijās redzamais brīnums pavisam

parastā puķu podā. Melnbaltais attēls gan nevar izteikt, cik jauks un iekārojams ir šāds mazs kociņš uz palodzes. Tumši zaļās un sulīgās lapas izceļ saulaino augļu krāšņumu, sm-

kie zariņi nolikuši no smagās nastas. Katrs mandarīns jau prasīties prasās noplūcams un apēdams.

Tik bagāta man-

darīnu raža ienākusies preilietes Annas Rutkovskas mājās.

— Šis kociņš manās mājās ir jau četrus gadus. Pērn tas ziedēja pirmo reizi. Ienācās vienpadsmit augļi. Šovasar ziedu bija milzum daudz, un ļoti, ļoti smaržīgi. Tik aromātiski, ka istaba pastāvīgi ir jāvēdina. Ziedi mandarīnam ir balti, maigi un pēc formas atgādina ķiršu ziedus. Ziedi apputeksnējas paši. Protams, ne jau visos aizmetās augļi. Tomēr

esmu priecīga un pārsteigta, ka istabā uz palodzes ienākušies divdesmit divi mandarīni. No ziedēšanas līdz ražai gan ir jāgaida vairāk nekā trīs mēneši, bet tas ir ko vērts.

Īpašu kopšanu mandarīns negaida. Es viņu regulāri laistu un iestrādāju puķu podā putnu mēslus. Laikam jau tas augam vislabāk patīk. Jā, un vēl ir regulāri jāapgriež dzelkšņainie dzinumi, kas nāk no saknēm un potcelma.

Miļās sievietes, audzējiet savās mājās šos augļus! Tas taču ir brīnišķīgi, ja pēc grūtas darba dienas varat pienākt pie loga un noplūkt kādu pašas rokām izlolu saulainu brīnumiņu. Panaškojieties, uzciņājiet bērnu, pārējos ģimenes locekļus. Būs mazs prieciņš pelēkajā ikdienā.

L.Kirillova
J.Zarāna foto

Pasaules brīvo latviešu apvienība (PBLA) sadarbībā ar apgādu «Izglītība» šī gada vasarā rīkoja domrakstu konkursu vidusskolniekiem par tematu «Latvieši ārzemēs — tautas sastāvdaļa?». Finālā iekļuva 14 domrakstu autori. Pirmo vietu ieguva Rudzātu vidusskolas 11. klases audzēknis Raivis Anspaks. Domraksts bija publicēts ASV laikrakstos «Latvija Amerikā» un «Laiks». R.Anspaka domrakstu piedāvājam arī «Novadnieka» lasītājiem.

Latvieši ārzemēs — tautas sastāvdaļa?

Katrai tautai ir kopīga valoda, kultūra un dzimtene. Tāpat ir arī mums — latviešiem. Pašiem sava valoda, mūsu tautas kultūra, dzimtene — Latvija. Nav svarīgi, vai tu kā latvietis dzīvo savā dzimtenē, vai atrodies ārpus tās. Svarīgi ir tas, lai tu jūties latvietis un piederī savai tautai, lai runā savā dzimtajā valodā un cieni savas tautas kultūru.

Mūsu tauta ir izsijāta pa visu plašo pasauli. Tautiešus var sastapt visur: gan Krievijā, gan ASV, gan Lielbritānijā, gan arī citās pasaules valstīs. Lielākā daļa tagadējo ārzemju latviešu emigrēja uz ārvalstīm kara laikā, lai tur meklētu patvērumu no kara šausmām. Pēc kara Latvija nonāca Krievijas pakļautībā, atgriešanās atpakaļ dzimtenē neko labu nesolīja. Tie, kas atgrieztos atpakaļ, automātiski nonāktu VDK uzraudzībā. Tādēļ emigrējušie latvieši turpināja dzīvi ārzemēs. Es domāju, ka ārzemju latviešiem bija un arī tagad ir ļoti liela nozīme tautas kultūras dzīvē.

Raivis Anspaks — domrakstu konkursa «Latvieši ārzemēs — tautas sastāvdaļa?» uzvarētājs

Daudzi pazīstami dzejnieki, rakstnieki un zinātnieki dzīvo ārzemēs jau no kara laika, taču viņi turpina savus darbus rakstīt latviešu valodā. Daudzi darbi ir tulkti citās valodās, tādējādi ar latviešu literatūru var iepazīties arī citas tautas. Latvieši ārvalstīs reprezentē mūsu tautu kopumā, jo pēc tā, kādi latvieši ir tur, spriež par to, kādi esam paši savā zemē. Ārzemju latviešu darbība bija jūtama pie mums jau tad, kad Latvija vēl atradās Krievijas pakļautībā, bet visplašāk — kopš 1990. gada, kad 4. maijā tika deklarēta Latvijas neatkarība. Šajos pēdējos 6 gados emigrējušie latvieši ļoti plaši piedalās izglītības un politikas norisēs Latvijā. Es domāju, ka tieši kultūras un izglītības ziņā ārzemju latviešiem ir pats lielākais devums. Katru gadu tiek organizēti dažādi konkursi skolēniem un studentiem, kas gūst plašu atbalstu mūsu jaunatnes vidū. Lielākā daļa šo konkursu tiek organizēta, pateicoties ārzemju latviešu atbalstam, jo sakarā ar mūsu valsts sarežģītajiem ekonomiskajiem apstākļiem un daudzajām sociālajām problēmām, valsts budžetā šāda veida pasākumiem ir atvēlēts maz līdzekļu. Es domāju, ka ļoti svarīgi ir arī tas, ka no ārvalstīm tiek sūtīti dažādi mācību līdzekļi skolām un citām izglītības iestādēm. Ārzemju latvieši var sniegt arī plašu informāciju par izglītības sistēmām ārvalstīs, palīdzēt novērst dažādas problēmas, kas radušās, mainoties izglītības sistēmai valstī. Mēs, savukārt, varētu ārzemju latviešu bērniem izglītēt šeit Latvijā — latviskā vidē. Tad nebūtu jāuztur dārgā Ministeres ģimnāzija. Šie bērni ir tāda pati latviešu tautas nākotne, kā šeit dzimušie un augušie bērni.

Daudzi emigrējušie latvieši ārvalstīs ir nodibinājuši savas firmas, strādā skolās, aktīvi iesaistās sabiedriskā darbībā. Tas dod iespēju tur Latvijas iedzīvotājiem paugstināt savu darba kvalifikāciju, iemācīties strādāt ar jaunākajām darba iekārtām, iepazīties ar datortehniku. Tas efektīvi ietekmē ne tikai izglītību, bet arī saimniecisko dzīvi mūsu valstī. Jāņem vērā tas, ka saimnieciskā dzīve ir tieši saistīta ar kultūru, jo nevar būt augsti attīstīta kultūra bez pietiekoši augsti attīstītas saimnieciskās dzīves. Daudzas ļoti nozīmīgas kultūras vērtības ir izdevies saglabāt tieši ārzemju latviešu nesavtīgas darbības rezultātā. Esmu nonācis pie pārliecības, ka ārzemju latviešu loma izglītības un kultūras sfērās ir ārkārtīgi nozīmīga.

Es esmu ievērojis kādu interesantu paradību mūsu sabiedrībā — runājot par

ārzemju latviešiem, lielākoties domā tos, kas nedzīvo Krievijā. Jāpiemin tas, ka uz plašo Krieviju emigrācijā (gan piespiedu, gan brīvprātīgā) devās ļoti daudz mūsu tautas pārstāvju. Bieži cilvēki uz Krieviju dzīvojošajiem latviešiem skatās no augšas, it kā noliecinādami tos tikai tādēļ, ka viņi dzīvo Krievijā. Es domāju, ka tas ir pats nepatīkamākais sabiedrības attieksmē pret ārzemju latviešiem, jo šādā veidā mēs dubļos ieminam paši savu — latviešu — vārdu. Man liekas, ka Krievijā dzīvojošajiem latviešiem saglabāt savu valodu, folkloru un kultūru bija grūtāk nekā tiem, kas dzīvoja citās demokrātiskās pasaules valstīs. Visās citās zemēs, izņemot Krieviju, latvieši varēja runāt paši savā valodā, dziedāt savas dziesmas, pat rīkot savus dziesmu svētkus, glabāt savu kultūru. Turpretī Krievijā tā laika politiskais režīms to uzskatīja par nepieņemamu. Latviešiem nācās runāt tikai krievu valodā. Man pašam ļoti nepatīk tas, ka mēs paši esam sākuši sevi sadalīt dažādās grupās. Mēs vairāk neesam vienota tauta, bet gan ārzemju latvieši, Latvijas latvieši, Krievijas latvieši. Domāju, ka tas liecina par mūsu tautas vienotības trūkumu. Grūti pateikt, vai tur vainojami politiskie notikumi Latvijā, vai varbūt mēs paši, nezinādami savu valodu, folkloru, literatūru, savas nācijas vēsturi.

Bieži politiskajās norisēs Latvijā cenšas iesaistīties ārzemju latvieši. Taču es domāju, ka reāli ietekmēt politiskās norises viņi nevar. Dzīvot ārpus Latvijas, patiesu priekšstatu par norisēm šeit nevar gūt. Informācija, kas parādās masu medijos, ir pārāk niecīga un dažkārt arī neprecīza. Tādēļ domāju, ka politikā var iesaistīties tikai tie, kas Latvijā dzīvojuši vismaz pēdējos 2-3 gadus. Lielākoties ārzemju latvieši varētu palīdzēt mūsu politiķiem, iepazīstinot tos ar citu valstu politisko pieredzi. Tādas ir manas domas par to, ko var darīt ārzemju latvieši politiskajā dzīvē Latvijā.

Rezumējot visu iepriekš minēto, man liekas, mums nav tiesību neuzskatīt ārzemju latviešus par tautas sastāvdaļu. Latvijas valsts uzplauks tad, kad mēs sāksim justies kā vienota tauta. Nedalīsimies ārzemju latviešos un Latvijas latviešos, bet būsim latvieši savās sirdīs un prātos! Mīlēsīm savu dzimto zemi un tautu, būsim stipri savā garā un ticēsīm labajam, neaizmirsdami vārdus: «Tev mūžam dzīvot, Latvija!»

Raivis Anspaks
Rudzātu vidusskolas 11. klase

● Ārsta padoms Par nierakmeņu slimības ārstēšanu

Nierakmeņu slimība ir sena un pazīstama visā pasaulē. Arī mūsdienās tā ir plaši izplatīta — Eiropā ar to slimo apmēram 5% iedzīvotāju, vīrieši trīs reizes biežāk nekā sievietes. Slimo jebkurā vecumā, bet visbiežāk no 20 līdz 60 gadiem. Mūsdienu medicīna spēj palīdzēt ātri un droši atbrīvoties no nierakmeņiem atkarībā no to veida, izvēloties vispiemērotākās ārstēšanas metodes.

Pastāv trīs nierakmeņu ārstēšanas metodes: medikamentozā, ķirurģiskā, ekstrakorporālā litotripsija.

Ja nierakmens ir neliela izmēra (līdz 5-6 mm), iespējama dabīga akmeņa izdalīšana ar urīnu. Lietojot ārsta norādītos medikamentus un ieturot pareizu diētu, var novērst nierakmeņu turpmāko veidošanos. Ja nierakmens ir lielā izmēra (5-6 cm) vai arī kādi citi sarežģījumi, tad pielieto ķirurģisko nierakmeņu ārstēšanu, kas arī var būt vairāku veidu. Atvērtas ķirurģiskas operācijas gadījumā vispārējā narkozē atver nieri vai urīnvadu un akmeni izņem ārā. Ureteroskopijas pamatā ir ievadīt caur urīnkanālu tievu instrumentu līdz akmenim un redzes kontrolē to sadrupināt ar kontakta skaldītāju vai ar cilpu izvilkot. Pēc atvērtām operācijām pacients slimnīcā pavadā apmēram divas nedēļas, bet darba spējas atjaunojas pēc 3 līdz 6 nedēļām.

Vēl nesenā pagātnē valēja operācijas Latvijā bija gandrīz vienīgā nierakmeņu ārstēšanas metode. Bet pie šodienas medicīnas iespējām valēju nierakmeņu ārstēšanu pielieto tikai tad, kad citas metodes nav iespējamas. Viena no modernākajām nierakmeņu ārstēšanas metodēm tagad arī Latvijā ir ārpusķermeņa triecienviļņu litotripsija, ar kuras palīdzību slimnieku var izārstēt bez vismazākās ķirurģiskās iejaukšanās. Šo procedūru veic ar speciālu medicīnisko aparatūru — litotriptoru, kas ar elektromagnētiskajiem stariem apmēram stundas laikā saskalda, sadrupina nieru un urīnvadu akmeņus smiltīs, kuras slimnieks pēc tam ar urīnu izvada no organisma ārā.

Skaldīšanas efekta devējs atrodas ārpus cilvēka organisma, pielikts pie slimnieka sāniem, un elektromagnētiskie stari izplatās caur organismu, sakopojoties akmenī un to drupinot. Procedūru vairumā gadījumu veic ambulatori vietējā anestēzijā. Pēc tās izdarīšanas slimnieks pats var doties uz mājām un divu, trīs dienu laikā pilnīgi atgūst darba spējas. Litotripsija praktiski neatstāj nekādu iespaidu uz organismu. Ar litotripsijas palīdzību veiksmīgi var ārstēt līdz 90% nierakmeņu slimnieku. Optimālo ārstēšanas veidu tieši jūsu nierakmenim ieteiks ārsts, ņemot vērā akmeņa lielumu, novietojumu, cietību, infekcijas klātesamību un pacienta vēlmes.

Ar jaunāko triecienviļņu litotripsijas iekārtu pašreiz strādā Paula Stradiņa slimnīcas urologi. Nierakmeņu saslimšanas gadījumā, kā arī, protams, ar citām uroloģiskām problēmām jūs droši varat griezties Paula Stradiņa slimnīcas konsultatīvajā poliklīnikā katru dienu. Jūsu ērtību labad papildus informācija 4. uroloģiskajā nodaļā pa telefonu 617681.

G.Liberts,
P.Stradiņa slimnīcas urologs

Vai Latvijā vajadzīgs sports?

Bērnu un jaunatnes sporta skolu pedagogiem un treneriem algas līdz šim maksāja no valsts budžeta. Tā tas bija arī sporta klubā «Cerība», kur trenējas gan pilsētu, gan pagastu bērni un jaunieši. «Cerība» arī sagatavoja rajona bērnu un jauniešu izlases komandas republikas un starptautiskajām sacensībām, sporta un fizikālās nodarbības iesaistīja pieaugušos. Saimnieciskie izdevumi tika segti no rajona budžeta, šogad tiem ielānoti 42000 latu, «Cerība» varēja funkcionēt apmierinoši. Līdztekus mācību un treniņu darbam pakāpeniski tika veidota sporta bāze, sarūpēts inventārs.

Ar nākamo gadu sporta skolas un klubus paredzēts nodot pilsētu vai pagastu pašvaldībām. Izglītības ministrijas ierēdņi solīja pedagogisko darbinieku (treneru) algām paredzēto naudu ieskaitīt šo pašvaldību budžetā, bet tagad ir cits viedoklis — līdzekļu trūkuma dēļ ārpusskolas iestāžu pedagogiskajiem darbiniekiem algas jāmaksā pašvaldībām. Taču pašvaldību budžets nākamgad nebūs tik liels, lai varētu samaksāt algas arī ārpusskolas iestāžu pedagogiskajiem darbiniekiem. Naivi arī cerēt, ka treneri strādās bez atalgojuma vai paši meklēs sev sponsorus.

Un tā laikā, kad sportā tiek likvidēta vecā sistēma, bet jauna vēl nav izveidota, notiks Latvijas sporta kongress. Vai tas dos atbildes uz daudzajiem neskaidrajiem jautājumiem, vai cāju trim no pieciem kongresa delegātiem — Dzintrai Šmukstei, Imantam Babrim un Jāzepam Lazdānam. (Uz kongresu kā delegāts brauks arī aglonietis Feoktisks Pušņakovs, kā viesis tajā ielūgts rajona padomes priekšsēdētājs Ilmārs Meluškāns.)

No mūsu rajona kongresa darba grupās nav iesaistīts neviens. Taču, pie-

Dzintra Šmukste:
«Mani uztrauc lauki...»

mēram, Jaunatnes sporta centrs ir uzklaušījis mūsu viedokli par reorganizāciju sportā.

Mani uztrauc lauku sporta liktenis. Kad notika pārmaiņas laukos, sociālisma sistēmu sporta organizēšanā likvidēja, bet tās vietā netika radīts nekas jauns. Ir vienkārši teikt — tas jādara pašvaldībai. Bet kāpēc pašvaldības to nedara? Viens no iemesliem — līdzekļu trūkums, otrs, ne mazāk svarīgs, — par deputātiem bieži vien ievēlēti cilvēki, kuri sportu nezina un nesaprot. Nav loģiski, ka, piemēram, Aglonas pagastā gan par kultūru, gan sportu atbild viens cilvēks. Tās ir divas dažādas sfēras. Ja cilvēks ar sirdi un dvēseli ir kultūras cilvēks, diezin vai viņš spēs to pašu ziedot arī sportam. Un otrādi.

Veterānu sportā ir vēl vairāk problēmu. Sporta veterāni nespēj nopelnīt papildus līdzekļus braukšanai uz sacensībām. Ja nav sacensību, tad zūd sporta un fizikālās jēga — sasniegt rezultātu. Vismaz tiem cilvēkiem, kuriem šis rezultāts jau ir, būtu jāpalīdz ar budžeta līdzekļiem. Citādi veterānu sports valstī var izzust.

Imants Babris:
«Arī sportā jābūt valstiskai pieejai.»

— Ar kongresu nesaistu nekādas īpašas cerības. Tas nevar ietekmēt situāciju kopumā. Atsevišķus viedokļus, iespējams, valdība uzklaušīs un ņems vērā.

Mani uztrauc, ka valsts joprojām nav noteikusi savu attieksmi pret sportu. Katra jauna valdība ignorē iepriekšējās valdības iestrādes. Kopš Latvija kļuvusi brīva, pagājuši jau pieci gadi, tāpēc valsts politikai sportā, manuprāt, vajadzētu būt skaidrai. Nesen Preiļus apmeklēja Jaunatnes sporta centra direktors Pauls Karatkevičs. Viņš tā arī teica, ka Jaunatnes sporta centrs to vien dara, kā katru jauno valdību pārliecina par nepieciešamību valstiski domāt vismaz par jaunatnes sporta attīstību. Kad saratne starp Jaunatnes sporta centru un valdību vismaz daļēji panākta, nāk cita valdība. Un viss sākas no gala...

Man šķiet, ka decentralizācija, par kuru tagad runā, Latvijas sportu, arī sportu mūsu rajonā, var atmest dažus gadu desmitus atpakaļ. Un daudzi jaunieši, kuri trenējas sporta skolās, var nokļūt alkohola un narkotiku tirgotāju rokās. Jo dabā nekas nepaliek tukšs. Pēc gadiem atjēgsimies, bet tad var būt par vēlu, turklāt, jaunatnes sporta atjaunošanai vajadzēs daudz vairāk līdzekļu nekā tagad tā saglabāšanai.

Jāzeps Lazdāns:
«Ir jāpaskatās dažus gājienus uz priekšu.»

— Ja atklāti, no sporta kongresa negaidu neko. Ne reizi esmu bijis šādos saietos, kur satiekas domabiedri, cilvēki ar pilnīgi pretējiem uzskatiem. Parunā, padiskutē, pasīdās. Tā būs arī šoreiz. Protams, kongress var pievērst valdības uzmanību atsevišķām lietām, taču tas nevar atrisināt visas sportā samilzušās problēmas.

Es kā šahists parasti skatos vismaz divus vai trīs gājienus uz priekšu. Agri vai vēlu, bet mēs nonāksim pie tā, ka katrā pilsētā vai pagastā, pat skolā būs savs sporta klubs, kā tas jau ir, piemēram, Vārkavas vidusskolā. Tā ir ārzemju pieredze, kuru, acimredzot, pārņemam arī Latvijā. Skandināvijas valstīs sports balstās tikai uz klubu sistēmu, un notiek sporta sacensības starp klubiem nevis, kā pie mums, rajona čempionāti.

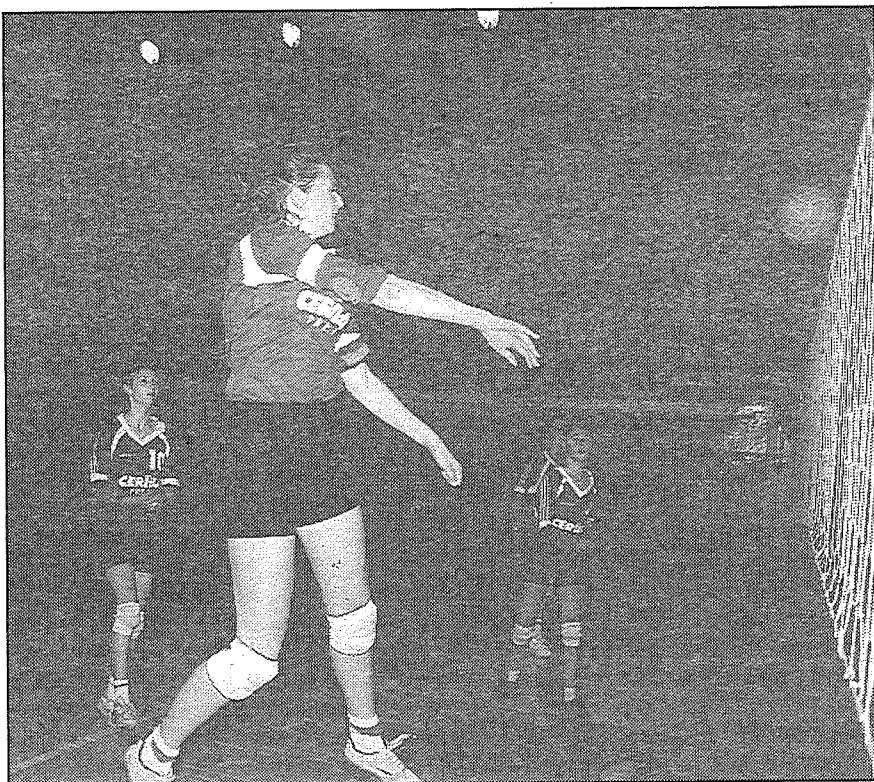
Varbūt, mēs neesam tam vēl gatavi, lai tūdaļ no centralizēta sporta finansējuma pārietu uz klubu sistēmu. Neesam arī tik bagāti, lai piesaistītu līdzekļus savam sporta klubam. Te ir tā problēma. Man, kā vieglatlētikas nodaļas vecākajam trenerim, un pārējiem vieglatlētikas treneriem vissāpīgākais var būt tas, ka mēs varam pazaudēt savu sportistu ieešanu Eiropas un pasaules līmeņa aprītē. Jo tieši vieglatlētikā patlaban ir sagatavoti atsevišķi labas klases sportisti, ir perspektīvi junioru vecuma vieglatlēti, kurus šis reorganizācijas dēļ varam pazaudēt. Jo sporta klubi bez finansējuma mūsu mazpilsētu un lauku apstākļos nevar palīdzēt labam sportistam startēt Eiropā un pasaules līmenī. Kā liecina Zviedrijas pieredze, kur pastāv klubu sistēma, sacensības starp klubiem vietējā līmenī ir parasta lieta. Taču izlases komandu veidošana, to finansējums jau ir problēma.

Tā tas ir bagātajā Zviedrijā. Kā tas varētu būt Latvijā, grūti prognozēt. Varbūt, būs pat labi, ja mēs ātrāk tiksim «ierauti» šajā pārmaiņu procesā un mēģināsim ķepuroties no tā ārā. Tikai vai izdosies?

A. Iljina
J. Silicka foto

Volejbols

Pilsētas čempionāta turpinājumā gaidītā sīvā spēkošanās starp dāmu turnīra liderkomandām izpalika — Ģimnāzija samērā viegli pieveica «Haosu» 3:0. Pārējās spēlēs: Riebiņi — 2. vidusskola 3:0, Ģimnāzija — Līvāni 3:1, «Haoss» — Līvāni 3:0.

1. Ģimnāzija	5—0
2. «Haoss»	4—1
3. Riebiņi	2—3
4. 2. vidusskola	2—3
5. Līvāni	0—6

Vīru turnīra pēdējās divas kārtas bija zīmīgas ar to, ka pirmo zaudējumu piedzīvoja līderi — Rožupe zaudēja pagājušā gada čempioniem Mežniecībai 1:3, un turpinās piecsetu maču sērija — 1. vidusskola — ŽKS 3:2, SCO — Viļāni 3:2. Pārējie rezultāti: Riebiņi — Lattelekom 3:1, Viļāni — «Atvars» 3:1, 1. vidusskola — «Atvars» 3:1, ŽKS — Rudzāti 3:1.

Turnīra tabula:	
1. Rožupe	4—1
2. Riebiņi	3—0
3. Lattelekom	3—1
4. ŽKS	3—2
5. Viļāni	3—2

6. SCO	3—3
7. Mežniecība	2—2
8. 1. vidusskola	2—4
9. Rudzāti	0—4
10. «Atvars»	0—4

Baltijas kausa izcīņa

Daugavpili risinājās Baltijas kausa izcīņa volejbola, kurā piedalījās 1981. g. dz. meiteņu izlase. Uzreiz jāteic, ka Latviju pārstāvēja gadu jaunākas meitenes. Patikami atzīmēt, ka vienu no vadošajām lomām Latvijas izlasē spēlēja preliete Olga Točko. Latvija pieveica Igauniju 3:2, bet zaudēja Lietuvai 1:3. Savukārt, Igaunija apspēlēja Lietuvu 3:0. Visas trīs komandas pieveica arī Latvijas II komandu.

Noslēguma tabula:	
1. Igaunija	2—1
2. Latvija I	2—1
3. Lietuva	2—1
4. Latvija II	0—3.

Imants Babris,

SK «Cerība» priekšsēdētājs

● Attēlā: Uzbrukumā viena no Preiļu komandas līderēm Olga Točko.

I. Pliča foto

Lasītāju vēstules

Variants par 350 latiem

1995. gada maijā tika izdota Līvānu pilsētas domes sagatavota brošūra — pilsētas atbrīvošanas atcerei. Un līdz ar to nāca arī ierosinājums — atjaunot pieminekli Līvānu atbrīvotājiem, kuru nopostīja 1958. gadā. Pieļaujam arī ziedotāji — pieminekļa atjaunošanas pabalstīšanai. Īpaši tie līvānieši un apkārtnes iedzīvotāji, kurus ar pilsētas atbrīvošanu no lieliniekiem 1919. gadā saista dārgas atmiņas.

Pilsētas vadība rīkoja konkursu «atjaunojamā» pieminekļa maketa izgatavošanai. Ir saglabājušies dokumenti, fotogrāfijas, un pieminekļi būtu uzceļams tieši tāds, kāds tas bija. Arī konkursa nolikumā ir vārdi, ka pieminekļi tiks atjaunoti. Tad kādēļ bija jāiztērē 350 latī, jāgatavo maketi, jāpiešķir vietas un jāprēmē konkurssam iesniegtie varianti?

Arī iedzīvotāji tika iesaistīti šajā pasākumā, aicinot parakstīties pilsētas universālveikalā izliktajā albumā. Tas, protams, lai būtu likumīgāk. Un tāta nedomāja, atdeva parakstus par piemērotāko maketu. Nedomāja, palīdzēja izšķērdēt naudu un arī — izdomāt jaunu pieminekli. Tikai — ar

kādu vēsturisku notikumu saistīties šis jaunais veidojums?

Vēlreiz uzsveru — pieminekli iespējams atjaunot iepriekšējā izskatā, jo ir runāts ar speciālistiem arī par lielgabala stobra atliešanu, kas bija pieminekļa dominante. Jau toreiz — pirms konkursa — pie pilsētas vadības griezās organizācijas «Nacionālie Daugavas Vanagi», apvienības «Tēvzemei un Brīvībai» biedri, bet ar sarunām neko neparādīja. Pārāk kategoriska bija nostāja — pret.

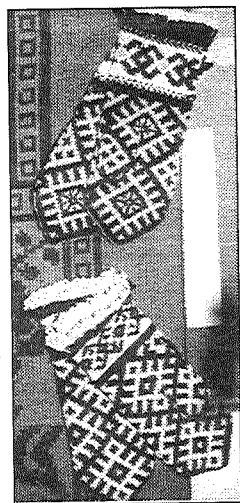
Es saziēdoto naudu neesmu nodevis pilsētas kasē, jo pieminekļi netiek atjaunoti, bet tā vietā gatavojas celt citu. Visiem tiem, kas ziedoja naudu pieminekļa atjaunošanai, gribu pateikt, ka saziēdotā nauda tiks atdota atpakaļ, ja pieminekļi netiks atjaunoti tāds, kādu to savulaik uzcēla pēc arhitekta P. Dreimaņa projekta.

«Nacionālo Daugavas Vanagu» un «Tēvzemei un Brīvībai» Līvānu grupu un organizāciju vārdā

Voldemārs Gors,
Līvānos

Latvijas Republikas proklamēšanas dienas svinību pasākumi Preiļos 16. novembrī

Aitas jācērp pašā
ievu ziedu laikā.
Tad būs balta vilna,
sanāks silti un iz-
turīgi cimdi. (Foto
no izstādes.)

● Plkst. 13.00 rajona zemnieku un amatnieku ražotās produkcijas izstāde pārdošana (laukumā pie rajona padomes). Rajona pagastu kultūras programma. Dažādi pārsteigumi.

● Plkst. 14.00 atklāšana.

● Plkst. 14.30 kultūras programma.

● Plkst. 17.00 svinīgs sarīkojums kinoteātrī «Ezerzeme». Izstādes «Mans pagasts, mana pilsēta šodien» noslēgums. Rīgas kameramūziķu koncerts (diriģents Normunds Šnē). Programmā: L.Bēthovens. Koncerts vijolei ar orķestri. P.Vasks Adagio (pirmatskaņojums Latvijā). L.Bēthovens. 8. simfonija.

Iedzīvotājiem, kuri vēlas saņemt pretgripas vakcīnu (4,50 lat), pieteikties Preiļu poliklinikas 106. kabinetā vai zvanīt 22557.

Ļoti cienjamie Preiļu rajona iedzīvotāji

Pēdējos gados, krasi palielinoties noziedzībai, lai piesavinātos krāsainos metālus, bieži tiek apzagtas elektrisko tīklu iekārtas. Tā rezultātā iedzīvotāji spiesti ilgāku laiku palikt bez elektriskās enerģijas un privatizējamā valsts a/s «Latvenergo» cieš lielus materiālos zaudējumus.

Modernas iekārtas trūkuma dēļ ir grūti savlaicīgi konstatēt elektriskās enerģijas padeves pārtraukumus un atklāt zādzību, lai varētu veikt pasākumus zagļu aizturēšanai.

Lielu palīdzību šeit mums varētu sniegt jūs, iedzīvotāji, operatīvi informējot par elektriskās enerģijas piegādes pārtraukšanu, kas rodas apzogat, elektriskās iekārtas.

Elektriskās enerģijas piegādes pārtraukšanas gadījumos zvanīt Preiļu elektrisko tīklu rajona dispečeram pa tel. 22703, Līvānu elektrisko tīklu rajona dispečeram 44385 vai policijai pa tel. 02.

Personām, kuras ar savu operatīvo informāciju vai citu rīcību palīdzēs aizturēt elektrisko iekārtu apzādžējus, Austrumu elektriskie tīkli garantē materiālu atbildību, kā arī pilnīgu anonimitāti.

O.Ščerbinins,
Austrumu elektrisko tīklu direktors

Sludinājumi un reklāma

Pārdod

organisko mēslu izkļiedētāju.
Tel. 18130;

5-rindu miglotāju. Tel. 17740;

jaunus ledusskapjus, saldētavas «Snaige». Piegāde, garantija 1 gads. Tel. 21268;

jaunas GAZ-52 riepas 30 Ls/gab. Tel. 21811;

2 jaudas pastiprinātājus, 300 W, 4 omi, cena Ls 85 par vienu. Tel. 56638;

miežus un rudzus. Tel. 21021;

6-rindu biešu vagotāju ar papildmēslošanas ierīci. Tāl. 48597;

sieviešu velosipēdu, MTZ kardānu, aitu cērpamās elektriskās šķēres. Tāl. 55647, 55755, zvanīt vakaros;

brusas 130 x 230. Tāl. 21710;

zirgu. Tel. 35310, 23010;

kumelu vai maina. Zvanīt 52538 vakaros;

govī. Tāl. 16245;

grūsnu teli. Ir izvēle. Tel. 38755;

lēti GAZ-52 rezerves daļas. Tāl. 22893;

motobloku MB-1M ar inventāru un motorzāģi Družba 4M. Tāl. 44089;

MTZ-80 virzuļu grupu. Tel. 42984;

jaunus miglotājus, 400 l, Polija, Ls 350. Tāl. 65147;

elektrisko malkas zāģi. Tāl. 36693;

atpūtas stūrīša mēbeles (iepakojumā). Zvanīt 23371 no 10 līdz 14 vai 59353;

0,60 ha zemes un māju Līvānos pilsētas centrā. Tel. 8-252-45880 vakaros;

māju vai maina pret mežu vai traktoru. Tāl. 56805, 56602;

vienistabas dzīvokli ar ērtībām Preiļos. Tāl. 24483;

steidzami privatizētu 3-istabu dzīvokli Rīgā. Zvanīt 8-22-940327;

divistabu dzīvokli Preiļos. Tāl. 23058;

pusi mājas Preiļu centrā. Zvanīt 23371 no 10 līdz 14;

VW Golf II, 1985.g., 1,6 D, Audi-80, 1984.g., 1,3, pārejas modelis. Tāl. 22670 darba laikā, 23395 vakaros;

Volkswagen Golf, 1984.g. Tel. 23844;

lēti VAZ-2103, dažādas brusas, dēļus, slotas vai maina pret T-40 AM. Zvanīt 41470 no 18 līdz 20;

GAZ-52, 1983.g., Ls 200. Tāl. 21504;

GAZ-21, GAZ-24, GAZ-51, GAZ-53 rezerves daļas. Tāl. 22263;

M-412 labā tehniskā kārtībā, ķieģeļus (1000 gab.) par Ls 60 un govī. Tāl. 37583;

VAZ-2101, VAZ-2105, VAZ-2106. Zvanīt 23964 pēc 18;

BMW-320i, 1985.g., 8 l, 2 durvis, \$ 2200. Tāl. 21152;

VAZ-21011. Tāl. 50345, 52445.

Pērk

kartupeļu rokamo mašīnu. Tāl. 23245, 23456;

lietotu sekciju. Tel. 24404;

remontējamu zirgvilkmes grābekli. Zvanīt 55647, 55755 vakaros;

sietu pinumu (graudu arpai). Tāl. 55624 rītos, vakaros;

šiferi. Tāl. 55624 rītos,

vakaros;

GAZ-53 (pašizgāzēju). Tāl. 58577;

kartupeļus un dārzeņus. Tāl. 41498;

gaļu un dārzeņus. Tāl. 23412;

jaunlopus un aitas. Tāl. 23360 rītos un vakaros;

gaļu. Tāl. 22807;

gaļu. Tāl. 21898;

cūkgaļu. Tāl. 8-22-345669;

gaļu. Tāl. 23108;

gaļu. Tāl. 24420;

gaļu. Tāl. 58469, 58564.

Maina

2-istabu dzīvokli Līvānos pret līdzvērtīgu Preiļos. Tel. 22359, 23015;

1,5 istabas dzīvokli Preiļos pret māju laukos. Tel. 21997.

Irē

māju, mājas daļu vai dzīvokli Preiļos uz ilgu laiku. Izskatīšu jebkuru variantu. Tel. 23360 no rīta un vakarā;

1,5 vai 2-istabu dzīvokli Preiļos. Tāl. 59258.

Dažādi

Pērk privatizācijas sertifikātus par visaugstākajām cenām Līvānos, pasta ēkas 2. stāvā. Tāl. 42663.

Pērk un pārdod privatizācijas sertifikātus Līvānos, universālveikala grāmatu nodaļā. Tāl. 43688.

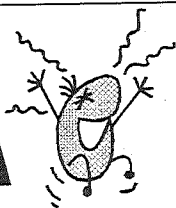
Meklēju auklītes vai kādu citu darbu. Tel. 22535.

Remontē VAZ virsbūves un rītošo daļu. Zvanīt 23964 pēc 18.

Zāģē mežu. Tel. 55650.

PRIVATIZĀCIJA

UZSĀKTA PRIVATIZĀCIJA

Privatizācijas aģentūra paziņo, ka ir uzsākta akciju sabiedrības

“Līvānu māja”

valsts kapitāla daļas privatizācija

Juridiskā adrese:

Celtniecības iela 2, Līvāni, Preiļu rajons.

Valsts kapitāla daļas privatizācija tiks veikta atbilstoši Ministru kabineta 1994. gada 18. oktobra noteikumu Nr. 206 “Par valsts vai pašvaldību uzņēmumiem vai uzņēmēj sabiedrībām piederošo kapitāla daļu pārdošanu” prasībām.

Tālrunis uzziņām 7021327.

Privatizācijas aģentūra

K. Valdemāra iela 31, Rīga, LV - 1887

Pērk zāģbalkus (egle, priede), garums 3,70, 4,90 m, diametrs no 18-24 cm, Ls 18 m³; diametrs virs 24 cm, Ls 20 m³; egle, garums 4 m, diametrs no 18 cm, Ls 20 m³. Samaksa tūlītēja. Tālrunis 41273 vakaros pēc 19.00.

20. novembrī pārdos baltas 11 mēnešus vecas dejējvistas (Ls 1,30) Aglonā 8.00, Rušonā 8.30, Baškos 8.40, Kastūrē 8.50, Jasmuižā 9.20, Preiļos 9.40, Sutros 10.40, Līvānos pie universālveikala 11.00, Rudzātos 12.20, Priekuļos 12.40, L. Anspokos 13.00, Smelteros 13.20, Riebiņos 13.40, Stabulniekos 14.00, Galēnos 14.30.

19. novembrī tirgīs jaunputnus, brūnās un baltās dejējvistas un gaiļus Līvānos pie universālveikala 9.00, Rožupē 9.30, Rudzātos 9.50, Priekuļos 10.10, Preiļos 10.30, Riebiņos 11.00, Stabulniekos 11.20, Vidsmuižā 11.40, Bortniekos 12.00, Silajānos 12.30, Jaunaglonā 13.00, Aglonā 13.20, Rušonā 13.40, Ārdavā 14.00, Pelēcās 14.20, Aizkalnē 14.40, 1. Vārkavā 15.00, Vanagos 15.20.

Preiļos, Daugavpils ielā 12 atvērts fotopreču veikals. Ātri un VISLĒTĀK jums attīstīs filmiņu un izgatavos fotokartiņas.

Firma piegādā dažādas mēbeles no Polijas: guļamistabas iekārta Ls 430, atpūtas mēbeļu komplekts Ls 198, virtuves iekārta Ls 178, sekcijas no Ls 230 līdz 380. Ir iespēja braukt līdzī, maksa Ls 12. Tāl. 42555.

Pērk privatizācijas sertifikātus par visaugstākajām cenām, kā arī pārdod Līvānos, poliklinikas 1. stāvā, tāl. 44174 un Preiļu pilsētas domē, tāl. 22044.

Iepērk medu.

Tūlītēja samaksa.
Tāl. 256-42418.

«Daiļrade» piedāvā novembrī

atlaides sistēmu 5-10-15% no

pirkuma summas:

līdz Ls 5 — 5%,

no Ls 5 līdz Ls 10 — 10%,

no Ls 10 — 15 procenti.

ĪPAŠA DĀVANA —

juvelierizstrādājumiem 20%.

Mūsu adrese: Preiļi, Daugavpils ielā 1.

Būsiet laipni gaidīti!

SIA «Līvānu PMK» pārdod galdniecības un dzelzsbetona izstrādājumus. Veic celtniecības un montāžas darbus. Tel. 43534 no 10.00 līdz 14.00.

NOVADNIEKS

Laikraksts iznāk kopš 1950. gada 29. marta. Redakcijas adrese: Aglonas ielā 1, Preiļi, LV-5301. Tel. 22059, 22305, 21759. Pasūtījuma indekss 3033.

Izdod Preiļu rajona pašvaldības uzņēmums «Laikraksta «Novadnieks» redakcija»

Iznāk 8 reizes mēnesī. Abonēšanas maksa mēnesī Ls 0,71. Mazumtirdzniecībā līgumcena.

Redaktors Pēteris Pizelis

Reģistrācijas apliecība Nr. 1018 Iespēsts SIA «Latgales drukā», Rēzeknē, Baznīcas ielā 28. Ofsetiespiedums. Metiens 4950.